

FORA PISTA

Albert Mestre

“La conciliació en l'agricultura obliga a fer moltes renúncies”

BEGOÑA AMORÓS GRAU (VILA-REAL, 1975)

Enginyera química i agrònoma. 4a generació de citricultors. És la primera dona directiva al sector cooperatiu de l'Ebre

Vostè és dona, pàgessa i jove. Tres coses que no acostumen a lligar bé.

No gens. A casa meua sempre hem viscut del camp. Però dels meus germans soc l'única que ha volgut continuar.

Sempre ho ha tingut clar això de la pàgessia?

Quan va ser el moment d'escollir carrera, hi havia una crisi molt forta al cítric. Jo volia ser agrònoma i continuar treballant per a casa, però el meu pare em va fer veure que anava abocada a l'atur. Vaig estudiar química, vaig fer cap a una multinacional a Itàlia, però en poc temps em vaig adonar que volia tornar al camp i continuar vivint entre tarongers.

I ha acabat sent gerent d'una societat cooperativa. La primera dona directiva al sector a Terres de l'Ebre.

De fet jo soc sòcia productora d'esta empresa, Cítrics Terres de l'Ebre. Abans havia estat secretària, que de vegades sembla que siga l'estat natural de les dones. A mi m'agrada dir les coses pel seu nom, també quan es fan malament. I així va ser que em van proposar la gerència, de manera una mica inesperada.

Es va trobar amb molts entrebancs?

He estat a punt de tirar la tovalloleta més d'una vegada. Amb tres fills, venia a la feina a treballar amb una motxilla molt carregada. Em deien que no duria en un sector tant d'homes. Però això mateix em motivava, m'ho vaig agafar com un repte personal. **Sent que ha de demostrar alguna cosa més que bons resultats?**

Cada dia. Estic convençuda que no superaré una segona campanya dolenta. Jo no tindrè segones oportunitats.

“A Terres de l'Ebre vivim de l'oli, l'arròs i el cítric. Si desapareixen estos conreus, desapareix el territori. L'alternativa és el producte exterior, fet amb mà d'obra barata i menys controls alimentaris.”

Conciliació laboral i agricultura són compatibles?

La conciliació en l'agricultura obliga a moltes renúncies. Com per exemple estar a mitja jornada per a poder estar amb els meus fills. Però la responsabilitat continua sent la mateixa. I continues portant penjada l'etiqueta de mala mare.

Va generar expectació entre el personal l'arribada d'una dona a la direcció?

Aquí som 550 persones, la majoria dones. Moltes amb càrregues familiars. Miro que conciliïn el màxim. Mentre tothom siga responsable del seu lloc de treball, procuro prioritzar el rendiment a les hores.

I a més, els fa fer loga.

Ho fa qui vol. Però la millora és evident entre qui ho prova. Aquí es treballa molt dret, i el ioga permet corregir males postures. Els treballadors que hi van reben més. Tothom hi guanya.

Li queda temps encara per evitar que el seu no siga un cas aïllat. Forma part de l'Associació de Dones del Món Rural.

Entrar en esta entitat m'ha donat molta força i m'ha fet veure que no estic sola. He tingut l'oportunitat, per exemple, d'anar a Brussel·les a fer sentir la nostra veu i a conèixer de primera mà la negociació de la PAC dels cítrics.

Com està anant la collita enguany?

Hi ha poca clementina. La campanya serà curta. En canvi, tindrem millors preus i podrem treballar d'una manera digna. Una altra collita com la de l'any passat, amb preus per sota del cost, i hauríem fet fallida.

L'etiqueta Reserva de la Biosfera els ajuda a vendre més?

Sobretot a Catalunya. Nosaltres ho enviem tot a exportació. I este segell ens ha permès entrar força bé en el mercat de proximitat.

Com poden ser més competitius?

Anant tots a l'una i rebutjant els preus baixos que ens intenten imposar tots els anys. Hem de valorar més el nostre producte. A les Terres de l'Ebre vivim de l'oli, l'arròs i el cítric. Si desapareixen estos conreus desapareix el territori. Llavors què farem? Comprar-ho tot a l'estranger?

Entra molta taronja de Sud-àfrica, més barata.

I del Marroc. I d'Egipte. Pagant salaris de misèria i amb uns controls de seguretat i mediambientals que no tenen res a veure amb els que ens apliquen a la Unió Europea. I aquí sembla que els únics que contaminem som els pàgessos i ramaders autòctons.

A nivell de territori, tothom rema en la mateixa direcció?

Les crisis han servit per a unir-nos. Ara, per exemple, hem impulsat la IGP (Indicació Geogràfica Protegida) de la clementina de l'Ebre que, per inacció, havia estat a punt de perdre's.

Em sembla que a vostè no la trauran del taronger.

Visc i treballa entre tarongers. Hi un moment únic al llarg de l'any, quan comença la primavera. Aquella aroma intensa de la flor del taronger, que ho inunda tot al capvespre. És el meu oxigen.

FOTO NÚRIA CARO